

בע"מ 24138-07-25 - פלונית נ' פלוני

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

בע"מ 24138-07-25

כבוד השופטת יעל וילנר

לפני:

פלונית

המבקשת:

נגד

פלוני

המשיב:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד (הרכב השופטים: צ' ויצמן, א'
ברנד וצ' גרדשטיין פפקין), מיום 13.6.2025,
בעמ"ש 1598-01-25
עו"ד ; עו"ד

בשם המבקשת:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטים צ' ויצמן, א' ברנד ו-צ' גרדשטיין פפקין) בעמ"ש 1598-01-25 מיום 13.6.2025, שבגדרו נדחה ערעור המבקשת על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בראשון לציון (השופטת ח' שירה) בתלה"מ 4641-08-24 מיום 16.12.2024, במסגרתו נדחתה תביעת המבקשת לקיום משפט חוזר.

2. הצדדים הם בני זוג לשעבר, ולהם שלושה ילדים. עובר לנישואיהם חתמו הצדדים על הסכם ממון (להלן: הסכם הממון) שאומת על ידי רב רושם נישואין (להלן: הרב). בהסכם נקבע כי הבעלות והזכויות בנכסים שייצברו על ידי בני הזוג במהלך הנישואין יקבעו בהתאם לאופן רישום הנכס. ברבות השנים החליטו הצדדים להתגרש.

3. ביום 21.4.2020 הגישה המבקשת תביעה רכושית נגד המשיב בבית המשפט לענייני משפחה (להלן: התביעה הרכושית או התביעה הראשונה; תלה"מ 22159-04-20), בה עתרה, בעיקרו של דבר, לקבלת זכויות בבית המגורים של הצדדים ובשתי חברות הרשומות על שם המשיב. זאת, על בסיס טענתה כי הסכם הממון שונה על ידי הצדדים בהתנהגותם. בית המשפט לענייני משפחה דחה את התביעה וקבע, בין היתר, כי הצדדים לא שינו את הסכם הממון על פי הדרישות הקבועות לכך בחוק

יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973, ואף לא בהתנהגותם. ערעור שהגישה המבקשת על הכרעה זו נדחה ברובו על ידי בית המשפט המחוזי (עמ"ש 949-03-23), ובקשת רשות ערעור בנדון נדחתה על ידי בית משפט זה (בע"מ 3707/24).

4. ביום 4.8.2024 הגישה המבקשת לבית המשפט לענייני משפחה תביעה לניהול משפט חוזר. המבקשת טענה בתביעתה כי בידיה ראיות חדשות המצדיקות קיום משפט חוזר, ובהן תצהיר של הרב, לפיו הוא לא אימת את הסכם הממון כנדרש (להלן: התצהיר). לטענת המבקשת, היא לא ידעה, ולא יכולה לדעת קודם לכן, על ראייה זו, אשר מעידה כי הסכם הממון אינו תקף, ולכן גילוייה מצדיק ניהול משפט חוזר. בית המשפט לענייני משפחה דחה את תביעת המבקשת, וקבע, בעיקרו של דבר, כי התביעה אינה מעלה טענות המצדיקות ניהול משפט חוזר.

5. המבקשת ערערה על ההכרעה האמורה לבית המשפט המחוזי אשר דחה את הערעור וקבע, בעיקרו של דבר, כי כלל הנתונים היו בידיעת המבקשת עובר להגשת התביעה הרכושית - ולמצער, כי היא הייתה יכולה להשיגם בשקידה ראויה, כפי שאף עולה מכתבי הטענות של המבקשת עצמה. לפיכך, נקבע כי בית המשפט לענייני משפחה צדק בקביעתו כי לפחות אחד התנאים הנדרשים לצורך אישור ניהולו של משפט חוזר בהליך אזרחי - אינו מתקיים. עוד נקבע, כי בנסיבות אלו בית המשפט לענייני משפחה רשאי היה להכריע בעניין אף מבלי לקיים דיון. כמו כן, נקבע כי על המבקשת חל הכלל של השתק עילה מאחר שהיא יכולה להעלות את טענותיה בדבר בטלות הסכם ההמון כבר בתביעה הראשונה, אך היא לא עשתה כן.

6. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי, במסגרתה טוענת המבקשת, בעיקרו של דבר, כי בקשתה מעוררת שאלות עקרוניות בעלות השלכות רחב בדבר תוקפו של הסכם ממון שלא אושר כדין ובאשר לתנאים לאימות הסכם ממון על ידי רושם נישואין. עוד טוענת המבקשת, כי הסכם הממון סותר את התנהגות הצדדים במהלך חייהם המשותפים ולפיכך קבלת הבקשה דרושה על מנת למנוע עיוות דין. בהקשר זה, המבקשת סבורה כי מאחר שלטענתה הסכם הממון אינו תקף, יש להחיל על הנכסים המשותפים את הלכת השיתוף הספציפי. כמו כן, המבקשת מלינה על כך שבית המשפט לענייני משפחה לא ערך בירור עובדתי ולא אפשר לה להיחקר ולהוכיח את טענותיה.

7. לאחר שעיינתי בבקשה, הגעתי למסקנה כי דינה להידחות, אף ללא צורך בתשובה.

8. כידוע, בית משפט זה לא יעתר לבקשות רשות ערעור ב"גלגול שלישי" אלא במקרים חריגים אשר מתעוררת בהם שאלה עקרונית, החורגת מעניינים הפרטני של הצדדים, או על-מנת למנוע עיוות דין (ראו, מני רבים: בע"מ 70854-06-25 פלוני נ' פלונית, פס' 3 (9.7.2025); בע"מ 54779-06-25 פלונית נ' פלוני, פס' 8 (7.7.2025)). המקרה שלפניי אינו בא בגדרם של מקרים חריגים אלו, אף לא

בקירוב. על אף ניסיונה של המבקשת לשוות לבקשה נופך עקרוני, הטענות העקרוניות שמעלה המבקשת בנוגע להסכמי ממון, אינן נוגעות לשאלה הרלוונטית בענייננו והיא האם המבקשת עמדה בנטל להוכיח את התקיימות התנאים לניהול משפט אזרחי חוזר. בהקשר זה, הבקשה נטועה עמוק בנסיבות המקרה הפרטני, והיא אינה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית אשר ראויה להתברר במסגרת בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי". כך לדוגמא, הקביעה שלפיה המבקשת יכולה להשיג את התצהיר, בשקידה סבירה, עובר להגשת התביעה הרכושית (ומשכך אין לקבל את הבקשה למשפט חוזר) - הינה קביעה עובדתית פרטנית. כידוע, בית משפט זה אינו נוטה להתערב בקביעות עובדתיות שנקבעו בערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים, שענייננו אינו נמנה עימם - לא כל שכן שעה שעסקינן בבקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (ראו, מיני רבים: בע"מ 72896-06-25 פלוני נ' פלונית, פס' 4 (8.7.2025); בע"מ 26247-01-25 פלוני נ' פלונית, פס' 4 (26.1.2025)). נוסף על כך, לא ראיתי כי הבקשה מעוררת חשש לעיוות דין, שכן המבקשת זכתה ליומה בבית המשפט.

9. אשר על כן, בקשת רשות הערעור נדחית מכוח סמכותי לפי תקנה 148א לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, אשר הוחלה גם על בקשות רשות ערעור בענייני משפחה, מכוח תקנה 44 לתקנות בית המשפט לענייני משפחה (סדרי דין), התשפ"א-2020.

משלא נתבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ג' אב תשפ"ה (28 יולי 2025).

יעל וילנר
שופטת